

การรับรู้และความสามารถในการสื่อสารที่มีต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี : มหาวิทยาลัยรังสิต

THE PERCEPTION AND COMMUNICATIVE COMPETENCE TOWARD LEARNING EFFICIENCY OF GRADUATE STUDENTS IN THE COVID-19 SITUATION CASE STUDY: RANGSIT UNIVERSITY

ณิกานต์ สุวรรณจันทร์^{1*} และ เฉลิมพร เย็นเยือก²
NITCHAKARN SUVANJA^{1*} and CHALERMPORN YENYUAK²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ ความสามารถในการสื่อสาร และประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี : มหาวิทยาลัยรังสิต 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี : มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ ความสามารถในการสื่อสารกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 300 คน โดยใช้การสุ่มตามความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Sample t – test การวิเคราะห์ F – test การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย LSD และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีความคิดเห็นต่อการรับรู้ ความสามารถในการสื่อสาร และประสิทธิภาพการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) การรับรู้ และความสามารถทางการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การรับรู้ ; ความสามารถในการสื่อสาร ; ประสิทธิภาพการเรียนรู้ ; โควิด 19

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, Master Student, Faculty of Business Administration, Rangsit University

² อาจารย์ที่ปรึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, Advisor, Faculty of Business Administration, Rangsit University

* Corresponding Author. Email : Com226.5500110@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the perception about online learning. Communication capability and the learning efficiency of Master's students during the 19 COVID situation: Rangsit University 2) Compare the learning efficiency of Master's students during the 19 COVID situation: Rangsit University. And 3) study the relationship between online learning perceptions. Communication competence and learning efficiency of master's students during COVID 19 case scenario: Rangsit University. The sample used was 300 graduate students of Rangsit University by using randomization according to convenience the instrument for data collection was a questionnaire with a confidence factor of 0.94. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, independent sample t - test, F - test, difference analysis with LSD and Pearson-based correlation coefficient analysis.

The results of the study showed that 1) Master students have an opinion on the perception. Communication capability and overall learning efficiency was at a high level. 2) Demographic factors on gender, age, occupation status, average monthly income. And different online learning devices / tools affected the learning efficiency of Master's students during the COVID-19 situation: Rangsit University was statistically significant difference at .05 level 3) the Knowledge and communication competence correlated with master's degree students 'learning performance during the COVID-19 scenario: Rangsit University was positively correlated with master's degree students' learning performance. With statistical significance at the .05 level.

Keywords: The perception ; communicative competence ; learning efficiency ; covid-19

บทนำ

โรคโควิด-19 (COVID 19) มีที่มาจากไวรัสตระกูลโคโรนาซึ่งเป็นไวรัสที่พบได้ในทั้งคนและสัตว์อันเป็นสาเหตุทำให้เจ็บป่วยในโรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคหัดธรรมดา โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS) โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง (SARS) โดยเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ซึ่งเป็นต้นตอของโรคโควิด-19 นั้น มีระยะการฟักตัวของโรคประมาณ 1 ถึง 14 วัน การแพร่ระบาดของโรคชนิดนี้สามารถแพร่จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งผ่านฝอยละอองที่ออกจากปากหรือจมูกของผู้ที่ติดเชื้อ และเมื่อมีการไอ จามหรือหายใจฝอยละอองจะตกสู่วัตถุต่าง ๆ หากมีการสัมผัสวัตถุต่าง ๆ เหล่านั้นแล้วนำมาจับตา จมูกหรือปากก็อาจทำให้ได้รับเชือดังกล่าวและป่วยเป็นโรคโควิด-19 ได้ (กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2563)

สถานการณ์ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นสถานการณ์อันตรายทั่วโลก โดยองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้เป็นโรคระบาดใหญ่ ทั่วโลก (Pandemic) เมื่อ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563

ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างเฉียบพลันต่อการดำเนินชีวิตของคนทั่วโลก ก่อให้เกิดความปรกติใหม่หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ที่ใช้แทนแบบเดิมโดยในภาษาอังกฤษ เรียกว่า “New Normal” (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2563)

ทั้งนี้สถานการณ์ระบาดของโรคโควิด-19 ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถจัดการให้หมดไปได้ ทำให้ระบบการศึกษาต้องเตรียมพร้อมและปรับตัว เพื่อให้การเรียนรู้นักเรียนนักศึกษาในระบบการศึกษาไม่ขาดช่วงตามสถานการณ์ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ออกประกาศขอความร่วมมือกับที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ และที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งพิจารณาดำเนินการโดยมีเป้าหมายเพื่อลดการแพร่กระจายการติดเชื้อ ลดการเดินทางลดกิจกรรมที่มีคนอยู่ร่วมกันจำนวนมาก เป้าหมายสำคัญคือหยุดการดำเนินงานด้านการสอนทุกรูปแบบ (มติชนสุดสัปดาห์, 2563)

ปัจจุบันเป็นยุคของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนและสมบูรณ์ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลาย ทำให้มหาวิทยาลัยหลายแห่งปรับตัว ปรับวิธีการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วยในการดำเนินการด้วยการใช้ระบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถดำเนินการเรียนการสอนของตนต่อไปได้ (นงลักษณ์ อัจฉปัญญา, 2563) โดยมหาวิทยาลัยรังสิตได้ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์ทั้งหมดอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด นอกจากนี้ภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติอุดมศึกษา 2562 การจัดการเรียนการสอนมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้และทักษะที่จำเป็นรวมทั้งเป็นคนดี มีวินัยภูมิใจในชาติเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคตมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติร่วมกันแก้ปัญหาสังคมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สมพร ปานดำ, 2563)

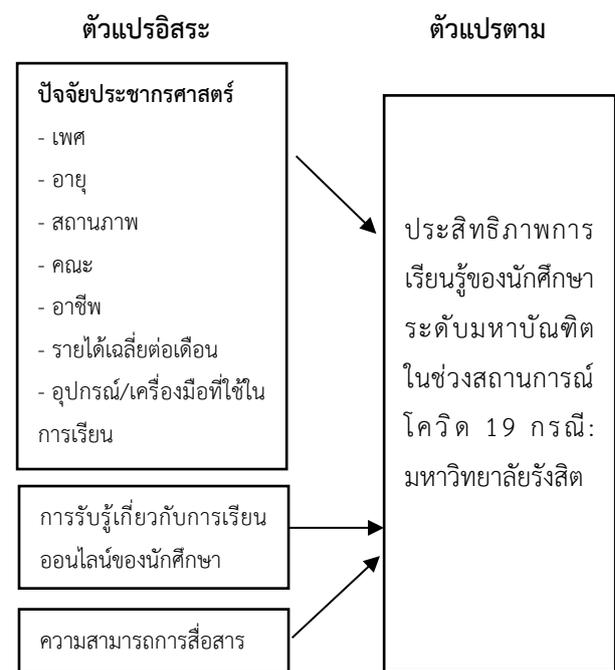
ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญ และมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ และความสามารถการสื่อสารที่มีต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ ความสามารถการสื่อสาร และประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ ความสามารถการสื่อสารกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้และความสามารถในการสื่อสารที่มีต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต โดยกำหนดใช้แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้การเรียนออนไลน์ของถนอมพร เลหาจรัสแสง (2563) แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถสื่อสารของ Timm (1995) และแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของ ดนัย เทียนพุด (2551)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ สถานภาพ คณะ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและอุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกัน
2. การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต
3. ความสามารถการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 1,038 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการของทาร์โรว์ ยามาเน่ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 300 คน ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยทำการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรังสิตด้วยตนเองจนครบตามจำนวนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการรับรู้และความสามารถการสื่อสารที่มีต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการสื่อสารของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา

ส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจนครบตามจำนวนที่กำหนด ระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2563 จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับแล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์
2. ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถการสื่อสาร และประสิทธิภาพการเรียนรู้
3. ใช้ Independent – Sample t – test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร ที่เป็นอิสระต่อกัน คือ เพศ
4. การวิเคราะห์ F – test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่จำแนกออกตามตัวแปรในด้านปัจจัยประชากรศาสตร์ หากพบความแตกต่างระหว่างตัวแปร จะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD
5. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบของเพียร์สัน (Pearson) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความสามารถการสื่อสาร กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

สรุปผลการวิจัย

1. การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์ โควิด19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

การรับรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ทำให้ท่านได้รับความรู้จากผู้สอนในสาขาวิชาต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน	3.96	0.88	มาก
2. ทำให้ผู้เรียนมีมาตรฐานการศึกษาเดียวกัน	3.93	0.95	มาก
3. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	4.08	1.02	มาก
4. ทำให้ท่านสามารถเข้าเรียนได้ตรงเวลามากขึ้น	3.79	0.97	มาก
5. ทำให้ท่านสามารถกลับมาดูย้อนหลังได้	4.06	0.91	มาก
6. ทำให้ท่านสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนได้	3.71	1.10	มาก
7. การประเมินผ่านระบบออนไลน์สามารถทำได้ อย่างชัดเจน	3.77	0.98	มาก
รวม	3.90	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.90, S.D. = 0.69) โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.08, S.D. = 1.02) รองลงมา ทำให้ท่านสามารถกลับมาดูย้อนหลังได้ โดยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.91) และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.71, S.D. = 1.10)

2. ความสามารถการสื่อสารของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสามารถการสื่อสารของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในช่วงสถานการณ์โควิด19 กรณี : มหาวิทยาลัยรังสิตในภาพรวม

ความสามารถการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านระบบ	3.88	0.88	มาก
2. ด้านบุคคล	3.92	0.76	มาก
รวม	3.90	0.77	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อความสามารถการสื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.90, S.D. = 0.77) โดยพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็นต่อด้านบุคคลมากที่สุด โดยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.76) และด้านระบบ โดยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.88, S.D. = 0.88)

3. ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ประสิทธิภาพการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ท่านรู้เนื้อหาวิชาได้ยาวนาน	3.93	0.91	มาก
2. ท่านมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนรู้มากขึ้น	3.88	1.06	มาก
3. ท่านสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าการเรียนภายในห้องเรียน	3.72	1.15	มาก
4. สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับผู้สอนและนักศึกษาด้วยกันเองได้ดี	3.70	1.18	มาก
5. ท่านมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี	3.82	1.06	มาก
รวม	3.81	0.90	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.90$) โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านรู้เนื้อหาวิชาได้ยาวนานขึ้น โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.91$) รองลงมาคือท่านมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนรู้มากขึ้น โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88, S.D. = 1.06$) และน้อยที่สุดคือ สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับผู้สอนและนักศึกษาด้วยกันเองได้ดี โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70, S.D. = 1.18$)

4. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	t/F	Sig.
เพศ	2.93	0.004*
อายุ	13.614	0.000*
สถานภาพ	5.445	0.005*
คณะ	1.491	0.092
อาชีพ	4.911	0.002*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	23.682	0.000*
อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนออนไลน์	4.415	0.013*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ที่ต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตัวแปร	r	p-value
การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์	0.762	0.000*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .762$)

6. ความสามารถทางการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการสื่อสารกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต

ตัวแปร	r	p-value
ความสามารถทางการสื่อสาร	0.824	0.000*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการสื่อสารกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .824$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ที่ต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุณิสา สำเร็จดี (2559)

ได้ทำการศึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สำหรับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ พบว่า นักศึกษาที่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ชั้นปี และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สำหรับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การรับรู้เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิตมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการรับรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้มีการเลือกจัดสรรและแปลความหมายที่ได้รับรู้ ซึ่งส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมก็คือประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2547: อ้างถึงใน รัชยา เจริญรูป, 2561: 9) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการหนึ่งที่บุคคลมีการสรรหา (Select) จัดระเบียบ (Organize) และตีความ (Interpret) เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ การให้เห็น (Sight) ได้กลิ่น (Smell) ได้ยิน (Hearing) ได้ลิ้มรส (Taste) และได้สัมผัส (Touching)

3. ความสามารถทางการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในช่วงสถานการณ์โควิด 19 กรณี: มหาวิทยาลัยรังสิต มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษาในระดับมหาบัณฑิตมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของถนอมพร เลหาจรัสแสง (2563) กล่าวว่า การเรียนการสอนออนไลน์หรือ e-Learning เป็นการศึกษาเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) หรืออินทราเน็ต (Intranet) ด้วยตัวเอง ซึ่งการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนจะต้องสามารถเข้าถึงเนื้อหาหรือการติดต่อสื่อสารออนไลน์ได้โดยสะดวก ผู้สอนและผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนในลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก (facilities) ต่าง ๆ ในการเรียนที่พร้อมเพรียงและมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้สอนและผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ และ

สามารถดูเนื้อหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในลักษณะมัลติมีเดีย ได้อย่างครบถ้วนด้วยความเร็วพอสมควร และสอดคล้องกับการศึกษาของชินินทร์ ตั้งพานทอง (2560) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์เพื่อเสริมการเรียนการสอนพบว่า ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ใช้งานบทเรียนออนไลน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีการรับรู้ในการเรียนผ่านระบบออนไลน์อยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยรังสิตจึงควรที่จะพิจารณาขยายในการใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการเรียนรู้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยรังสิตจึงควรจะมีการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้กับนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตอย่างต่อเนื่องโดยมีการฝึกอบรมสอนการใช้งานระบบออนไลน์ให้กับนักศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่มีความครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรมีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต เนื่องจากในอนาคตการเรียนออนไลน์จะเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมควบคุมโรคติดต่อ. (2563). *โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)*. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2563 จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/faq_more.php
- [2] ชรินทร์ ตั้งพานทอง. (2560). *ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์เพื่อเสริมการเรียนรู้การสอบ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] ดนัย เทียนพุ่ม. (2551). *บริหารคนในทศวรรษหน้า*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- [4] ถนอมพร เลาหงษ์แสง. (2563). *การเรียนรู้ในยุคสมัยหน้า: ตอนอนาคตครูไทย ครูพันธุ์ C*. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2563 จาก : <http://thanompo.edu.cmu.ac.th>.
- [5] นงลักษณ์ อัจฉปัญญา. (2563). *เมื่อไวรัสโควิด-19 กำลังพลิกโฉมระบบการศึกษาโลก*. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2563 จาก <https://www.eef.or.th/30577>
- [6] มติชนสุดสัปดาห์. (2563). *การศึกษา / มหา'ลัย รุก 'เรียน-สอบออนไลน์' ปรับตัวสู่เทรนด์ใหม่ของโลก*. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2563 จาก https://www.matichonweekly.com/column/article_298718
- [7] รัชยา เจริญรูป. (2561). *การรับรู้สื่อโฆษณาในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฟชั่นของผู้บริโภคกลุ่มนักศึกษาในจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- [8] สมพร ปานดำ. (2563). *พลิกวิกฤตสู่โอกาสของอาชีวศึกษาไทยบนความปกติใหม่*. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(7), 1 – 13.
- [9] สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2563). *รายงานสถานการณ์ประจำวัน*. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563 จาก <https://spm.thaigov.go.th/kode/HTML/infoma2col-sub.asp?s=11&b=SUBORG-37&w=015&f=01500033>
- [10] สุนิสา สำเร็จดี. (2559). *ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการบริการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์*. *ราชวดีสาร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์*, 6(2), 20 – 32.
- [11] Timm, I. (1995). *The Virtual community: Homesteading on the electronic frontier*. Massachusetts: A William Patrick Book.